

ĐAU KHỔ LÀ HY VỌNG VÀ LÀ SỰ SỐNG

... Nơi thành phố Firenze ở miền Bắc nước Ý có một thanh nữ Công Giáo kiêu diễm tên Lucia. Nhưng bất hạnh đổ ập trên cô khi cô lâm cảnh mù lòa. Trong cơn âu sầu đau đớn, Lucia buông lời hờn-dỗi trách-móc Đức Chúa GIÊSU:

- Lạy Chúa, con năm nay 25 tuổi. Chúa có thể làm mọi sự! Đúng thế! Vậy tại sao Chúa so-đo hay phiền-hà gì mà không ban lại cho con ánh sáng để con nhìn thấy???

Lucia quá trẻ quá đẹp để sẵn sàng chấp nhận thử thách quá lớn lao đối với cô gái!

Rồi vào Ngày Thứ Sáu Tuần Thánh năm ấy, Lucia bỗng lên cơn đau đầu dữ dội khiến cô phải nằm nhà, trong khi tín hữu Công Giáo lũ lượt kéo đến nhà thờ tham dự cuộc Đi Đàng Thánh Giá trọng thể. Một lần nữa Lucia cay đắng thân thưa cùng Đức Chúa GIÊSU:

- Chúa thấy con khốn khổ chưa? Ngay cả việc không đủ sức lê bước đến nhà thờ tham dự buổi Đi Đàng Thánh Giá! Sao Chúa nỡ cư xử tàn nhẫn với con thế này???

Than trách xong, bỗng Lucia như nghe rõ tiếng nói ngọt ngào Đức Chúa GIÊSU âu yếm rót vào linh hồn mình:

- Ngày hôm nay con mới thật sự thông phần vào Đàng Thánh Giá, điều mà con chưa từng làm cho đến nay! Bây giờ con mới có thể hiểu thế nào là đau khổ. Con cũng có thể hiểu rằng chỉ người nào chấp nhận đau khổ thì đau khổ mới trở sinh hy vọng và trao ban sự sống!

Biết bao nhiêu lần tín hữu Công Giáo nghe quả quyết: "Đức Chúa GIÊSU KITÔ yêu thương loài người. Ngài yêu những kẻ thuộc về Ngài còn ở thế gian và Ngài yêu họ đến cùng, yêu cho đến chết!" Nhưng đó chỉ là lời nói - đôi khi lạnh lùng - nghe phớt qua lỗ tai rồi bay đi mất chứ không hề thấm vào hồn, gieo vào tận xương tận tủy. Đối với Lucia cũng thế! Nhưng giờ đây, trí thông minh bị lu mờ bỗng chiếu sáng tỏ. Lucia hiểu rõ:

- Mỗi người được kêu gọi hoàn thành cuộc dâng hiến tình yêu trong mối kết hiệp với Hy Lễ của Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Phúc cho ai dâng hiến hoàn toàn, dâng hiến trọn vẹn!

Hiểu được như thế rồi, Lucia nhỏ nhẹ thân thưa cùng Đức Chúa GIÊSU KITÔ:

- Ôi lạy Chúa dấu ái, kể từ giây phút này trở đi, con sẽ không bao giờ dám mở miệng xin khỏi mù được sáng mắt nữa! Không! Không! Đây là niềm đau nỗi khổ và cuộc đời con, xin Chúa hãy sử dụng như ý Chúa muốn!

Sau đó một thời gian ngắn, Lucia thổ lộ với cô bạn thân:

- THIÊN CHÚA - trong lòng từ bi nhân hậu bao la của Ngài - đã cho tôi nếm hưởng hạnh phúc vô tận trong nếp sống mù lòa. Tôi cảm nghiệm đời tôi quý giá biết là chừng nào!

... Câu chuyện thứ hai liên quan đến đức bác ái và lòng quảng đại anh hùng của một thiếu niên Công Giáo: Guido di Fontgalland. Cậu bé nổi tiếng về nếp sống đơn sơ và về lòng tràn đầy tình yêu dành cho Đức Chúa GIÊSU KITÔ dấu ái. Guido chào đời ngày 30-11-1913 tại thủ đô Paris và bay về Trời Cao ngày 24-1-1925 lúc tuổi đời chưa tròn con số 12!

Ngay năm 5 tuổi, mỗi khi trao của bố thí cho người nghèo, bậc già cả, cậu bé có thói quen siết mạnh tay cụ già. Có người hỏi lý do thì cậu bé ngược đôi mắt trong xanh và trả lời cách hồn nhiên:

- Cháu muốn góp phần trao tặng cái gì đó cho người nghèo và các cụ già. Tiền bạc bố thí là của Ba và của Má cháu. Nhưng cái siết tay

là của riêng cháu. Và cháu thấy rằng người nghèo cũng như bậc cao niên rất vui và thật hài lòng với cái siết tay nồng ấm của cháu!

Vào ngày Rước Lễ Lần Đầu, Đức Chúa GIÊSU tiết lộ cho Guido biết cậu sắp về trời và cậu bé mau mắn đáp ngay: Vâng! Cậu bé giải thích:

- Lời đẹp nhất mà thọ sinh thân thưa cùng THIÊN CHÚA là "Xin Vâng"! Nếu Đức Mẹ MARIA không thưa "Xin Vâng" với Thiên Sứ thì thế giới này sẽ ra sao?

Từ đó cậu bé thường nói về Thiên Đàng. Có người hỏi:

- Bé tưởng tượng Thiên Đàng như thế nào?

Guido đáp:

- Đúng ra cháu không tưởng tượng Thiên Đàng. Cháu biết Thiên Đàng là gì: Thiên Đàng là Đức Chúa GIÊSU. Đức Chúa GIÊSU là Thiên Đàng!

Trước khi chết, Guido di Fontgalland an ủi hiền mẫu:

- Má ơi, con xin tiết lộ cho Má một bí mật: con sắp chết! Đức Mẹ sẽ đến đón con về trời. Ý tưởng phải từ biệt Ba, em Marco và nhất là Má, khiến con thật đau khổ. Nhưng ý Chúa muốn thế nên con xin chấp nhận. Đức Mẹ nói với con: "Từ vòng tay của Má sẽ chuyển sang vòng tay của Đức Mẹ!" Xin Má đừng khóc, bởi vì thật êm ái biết bao khi được chết như thế!

... "Lạy Chúa, cao cả thay tấm lòng nhân hậu, Chúa dành cho kẻ kính sợ Ngài, và thi thố trước mặt phàm nhân cho ai tìm đến Ngài nương náu. Bên Thánh Nhan, Ngài giấu họ kỹ càng khỏi người đời mưu hại. Ngài che chở họ trong lều thánh, xa tầm lưỡi thị phi. Chúc tụng Chúa đã tỏ tình thương kỳ diệu đối với con trong thành trì vững chắc. Vậy mà con đã nói vì hốt hoảng: "Con bị đuổi đi khuất mắt Chúa rồi!" Thế nhưng Ngài đã nghe tiếng nài van trong ngày con kêu cứu. Hết mọi người hiểu trung với Chúa, hãy yêu mến Chúa đi! Chúa giữ gìn những ai thành tín nhưng thẳng tay trừng trị người ăn ở kiêu căng. Hỡi mọi người cậy trông vào Chúa, mạnh bạo lên, can đảm lên nào!" (Thánh Vịnh 31(30) 20-25).

("La Mia Messa", 1 Ottobre 2010 - 31 Dicembre 2010, Anno IV/C, vol.IV, Casa Mariana Editrice, trang 73-74+63)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt